

Uchwała Nr XXVII / / 2021

RADY GMINY GRODZICZNO

z dnia 26 kwietnia 2021 roku

w sprawie przekazania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713, poz. 1378) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądem administracyjnym (Dz. U. z 2019 r. 2325, poz. 2070, poz. 2200, poz. 2294, Dz. U. z 2020 r. poz. 2299, poz. 2320 oraz Dz. U. z 2021 r. poz. 54, poz. 159)

Rada Gminy w Grodzicznie

uchwała, co następuje:

- § 1. Przekazać skargę [REDAKTURA] w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrzeży jeziora Hartowiec, obejmującego część gruntów wsi Ostaszewo, z przeznaczeniem ich na cele usług turystyki, rekreacji i wypoczynku, z indywidualną zabudową letniskową i mieszkaniową.
- § 2. Upoważnia się Przewodniczącą Rady Gminy Grodzicznie do przekazania skargi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie.
- § 3. Upoważnia się radcę prawnego do reprezentowania Rady Gminy Grodzicznie w postępowaniu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Olsztynie.
- § 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Urszula Plitt

.....
formalnie przyjęty
13.04.2021
RADA GMINY GRODZICZNO
.....
.....

Sporządziła:
M. Kamińska

Załącznik nr 1 do uchwały nr
Rady Gminy Grodziczno
z dnia 2021 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie
ul. Emilii Plater 1, 10-562 Olsztyn**

Skarżący:

Reprezentowani przez:

**Organ: Rada Gminy Grodziczno - Gmina Grodziczno
13-324 Grodziczno 17A**

Odpowiedź na skargę dotyczącą uchwały Nr XV/143/2004 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrzeży jeziora Hartowiec, obejmującego część gruntów wsi Ostaszewo z przeznaczeniem ich na cele usług turystyki, rekreacji i wypoczynku, z indywidualną zabudową letniskową i mieszkaniową

Działając w trybie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 2325 z późn. zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 713 z późn. zm.) Rada Gminy Grodziczno wnosi o:

- 1) odrzucenie w całości skargi z dnia 30 marca 2021 r. ,
na uchwałę Rady Gminy XV/143/2004 z dnia 27 maja 2004 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrzeży jeziora Hartowiec obejmującego część gruntów wsi Ostaszewo z przeznaczeniem ich na cele usług turystyki, rekreacji i wypoczynku z indywidualną zabudową letniskową i mieszkaniową, doręczonej organowi w dniu 1 kwietnia 2021 roku na uchwałę Rady Gminy w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z uwagi na brak interesu prawnego skarżących do jej wniesienia, ewentualnie gdyby sąd uznał że taki interes skarżący posiadają to,

2) oddalenie w całości skargi z dnia 30 marca 2021 r. ,
na uchwałę Rady Gminy XV/143/2004 z dnia 27 maja 2004 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrzeży jeziora Hartowiec obejmującego część gruntów wsi Ostaszewo z przeznaczeniem ich na cele usług turystyki, rekreacji i wypoczynku z indywidualną zabudową letniskową i mieszkaniową, doręczonej organowi w dniu 1 kwietnia 2021 roku na uchwałę Rady Gminy w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego doręczonej organowi w dniu 1 kwietnia 2021 roku na uchwałę Rady Gminy w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, z uwagi na bezzasadność podnoszonych w skardze zarzutów.

Uzasadnienie

W dniu 1 kwietnia 2021 r. do Urzędu Gminy Grodziczno wpłynęła skarga Państwa reprezentowanych przez adw. , kierowana do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Rady Gminy Grodziczno, w której Skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w całości lub ewentualnie o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w części obejmującej nieruchomości Skarżących, tj. § 7 ust. 3 pkt. 1 i 2 oraz o zasądzenie na rzecz skarżących kosztów postępowania.

W dniu 12 lutego 2021 r. (data wpływu do urzędu: 16 lutego 2021 r.) Skarżący skierowali do Rady Gminy wezwanie do usunięcia naruszenia prawa dokonanego uchwałą Rady Gminy Grodziczno z dnia 27 maja 2004 r. Nr XV/143/2004 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrzeży jeziora Hartowiec, obejmującego część gruntów wsi Ostaszewo z przeznaczeniem ich na cele usług turystyki, rekreacji i wypoczynku, z indywidualną zabudową letniskową i mieszkaniową. Wyżej wskazane wezwanie wraz z innymi wnioskami dotyczącymi przystąpienia do zmiany planu zostały omówione przez Radę Gminy na posiedzeniu wspólnych komisji, które odbyło się w dniu 12 marca 2021 r. W odpowiedzi na wezwanie Rada Gminy Grodziczno postanowiła wystąpić z wnioskiem do Wójta Gminy Grodziczno o przystąpienie do zmiany przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, o czym Skarżący zostali poinformowani pismem z dnia 17 marca 2021 r.

Skarżący są użytkownikami wieczystymi działki oznaczonej w ewidencji gruntów numerem , położonej w obrębie Ostaszewo, gmina Grodziczno, która stanowi własność Gminy Grodziczno. Zgodnie z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania

przestrzennego, uchwalonego uchwałą Nr XV/143/2004 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrzeży jeziora Hartowiec, obejmującego część gruntów wsi Ostaszewo z przeznaczeniem ich na cele usług turystyki, rekreacji i wypoczynku, z indywidualną zabudową letniskową i mieszkaniową, nieruchomość ta oznaczona jest symbolem 19ML. Zgodnie z zapisami w/w uchwały dla obszaru oznaczonego symbolem 19 ML zostały określone następujące ustalenia:

§ 7. 1. Dla terenów oznaczonych na rysunku planu symbolem „ML” ustala się:

- 1) przeznaczenie podstawowe – zabudowa letniskowa na działkach o ograniczonej dostępności,
- 2) przeznaczenie uzupełniające – zieleń urządzonej i sadownictwo,
- 3) przeznaczenie dopuszczalne – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna chyba, że ustalenia szczegółowe stanowią inaczej,
- 4) realizację jednego, trwałego obiektu kubaturowego na jednej działce letniskowej,
- 5) zalecenie wprowadzenia zieleni urządzonej, przynajmniej od strony drogi,
- 6) obowiązek zachowania co najmniej 80 % pow. działki jako powierzchni aktywnej przyrodniczo,
- 7) zakaz sytuowania barakowozów i innych obiektów o charakterze tymczasowym.

2. Dla projektowanej zabudowy obowiązują następujące warunki realizacji:

- 1) budynek parterowy z możliwością podpiwniczenia, z dachem stromym - dwuspadowym o kącie pochylenia połaci dachowych do 45°,
- 2) maksymalne wyniesienie poziomu posadzki parteru (p.p.p.) ponad teren istniejący - 0,5 m.,
- 3) możliwość wprowadzenia funkcji użytkowej na poddaszu budynku letniskowego,
- 4) możliwość budowy garażu wkomponowanego w bryłę budynku letniskowego,
- 5) maksymalna wielkość rzutu budynku dostosowana do możliwości wynikających z wielkości działki budowlanej,
- 6) indywidualna, estetyczna forma architektoniczna,
- 7) zalecenie stosowania naturalnych i tradycyjnych dla obszarów wiejskich materiałów budowlanych.

3. Dla zabudowy letniskowej oznaczonej numerami: „17 ML” i „19 ML”, ustala się dodatkowo:

- 1) trwałą adaptację istniejącej zabudowy, bez prawa rozbudowy i nadbudowy, z zaleceniem modernizacji,
- 2) zakaz zabudowy wydzielonych działek niezabudowanych, z zaleceniem włączenia ich do działek już zabudowanych, lub przeznaczenia na poszerzenie układu komunikacyjnego – drogi dojazdowej „104 KD”,

3) zakaz wtórnych podziałów.

W uzasadnieniu Skarżący dowodzą, że ustalenia w/w planu naruszają przepisy prawa, a w szczególności przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a także narusza prawo własności nieruchomości skarżących, z czym organ się nie zgadza. Odnosząc się do stawianych zarzutów organ, w pierwszej kolejności wskazuje, że uchwała została sporządzona na podstawie ustawy z 1994 r. w związku z art. 85 ust. 2 *"Do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz planów zagospodarowania przestrzennego województw, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu oraz zawiadomiono o terminie wyłożenia tych planów do publicznego wglądu, ale postępowanie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe."*. Dlatego wszelkie odniesienia do ustawy z 2003 r. można uznać za bezzasadne i pozostawić bez odpowiedzi jako niezwiązane ze stanem prawnym określonym w ustawie z 1994 r. tym samym zarzuty oparte na przepisach obowiązującej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie mają zastosowania w niniejszej sprawie. Poniżej natomiast Organ odniesie się do poszczególnych zarzutów.

1. Zarzut 1

Zgodnie z § 2 ust. 3 uchwała wymienia oznaczenia graficzne na rysunku planu, które są obowiązującymi ustaleniami planu, są to:

- 1) *granica opracowania, tożsama z granicą uchwalenia planu, z zastrzeżeniem o którym mowa w ust. 5;*
- 2) *obowiązujące linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu i różnych zasadach zagospodarowania;*
- 3) *obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy;*
- 4) *przeznaczenie zabudowy istniejącej;*
- 5) *tereny prywatne przeznaczone dla realizacji celów publicznych;*
- 6) *przeznaczenie (funkcje) terenów oznaczonych „Numerami” składającymi się z cyfry oraz symbolu literowego lub symboli literowych.*

W wymienionym powyżej zestawieniu nie znajdują się linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu bądź różnych zasadach zagospodarowania, określane jako orientacyjne podlegające uściśleniu w projekcie zagospodarowania terenu, lub w projekcie podziału

geodezyjnego. Pojawiają się one w ust. 4 i należy je traktować jako ustalenia nieobowiązujące lecz jedynie informacyjne. W związku z czym nie zachodzi sprzeczność z zasadami sporządzania planu miejscowego, a zarzut skarżącego jest chybiony.

2. Zarzut 2

§ 3 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 uchwały zawiera definicje przeznaczenia podstawowego, uzupełniającego i dopuszczalnego, które następnie są doprecyzowane w ustaleniach szczegółowych dla terenów. Zgodnie z zapisami uchwały:

- 1) *przeznaczenie podstawowe – należy przez to rozumieć takie przeznaczenie, które powinno dominować na terenie wyznaczonym liniami rozgraniczającymi,*
- 2) *przeznaczenie uzupełniające – należy przez to rozumieć inne rodzaje przeznaczenia niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają przeznaczenie podstawowe,*
- 3) *przeznaczenie dopuszczalne – należy przez to rozumieć takie przeznaczenie uzupełniające, które związane jest z potencjalną uciążliwością i którego możliwość, oraz zasady wprowadzania uzależnia się od wyników oceny oddziaływania na środowisko przyrodnicze.*

Na terenach oznaczonych symbolem „ML” ustala się:

- 1) *przeznaczenie podstawowe – zabudowa letniskowa na działkach o ograniczonej dostępności,*
- 2) *przeznaczenie uzupełniające – zieleń urządzona i sadownictwo,*
- 3) *przeznaczenie dopuszczalne – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna chyba, że ustalenia szczegółowe stanowią inaczej.*

W związku z czym plan jednoznacznie określa jakie funkcje (przeznaczenie terenu) mogą być realizowane na danym terenie i w jakiej konfiguracji. Dla terenu oznaczonego symbolem 19ML jako przeznaczenie podstawowe ustalono zabudowę letniskową na działkach o ograniczonej dostępności.

3. Zarzut 3

§ 2 ust. 5 planu wyraźnie podkreśla że „ustalenia dla terenów objętych opracowaniem, położonych poza granicami administracyjnymi gminy Grodziczno, mają charakter niewiążących zaleceń”. W związku z tym tutaj również skarga jest niezasadna, ponieważ

ustalenia planu nie są wiążące a jedynie pełnią funkcję informacyjną, co nie narusza zasad sporządzania planu miejscowego. Plan miejscowy składa się z części rysunkowej i tekstowej, które należy odczytywać razem. W tekście uchwały podkreślono, że ustalenia poza granicami gminy mają charakter niewiążący.

Przepisy określają jakie elementy muszą być ujęte w planie zagospodarowania. Część oznaczeń graficznych i zapisów tekstowych uchwały ma jedynie charakter informacyjny w żadnym razie nie obowiązujący, co jest wyraźnie zapisane w § 2 ust. 3 i 5 tekstu uchwały. Tym samym nie doszło wbrew twierdzeniom skarżącego do naruszenia przepisów prawa.

4. Zarzut 4

§ 7 ust. 3 pkt 1 uchwały dopuszcza trwałą adaptację istniejącej zabudowy bez prawa jej rozbudowy i nadbudowy, z zaleceniem modernizacji. Na wstępie należy przytoczyć kilka pojęć prawnych związanych z budową nowego obiektu lub rozbudową obiektu istniejącego. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 1333) normuje działalność obejmującą sprawy projektowania, budowy, utrzymania i rozbiórki obiektów budowlanych oraz określa zasady działania organów administracji publicznej w tych dziedzinach. Zgodnie z ww. ustawą (art. 3) pod pojęciem:

- **budowa** - należy rozumieć wykonywanie obiektu budowlanego w określonym miejscu, a także odbudowę, rozbudowę, nadbudowę obiektu budowlanego,
- **przebudowa** - należy rozumieć wykonywanie robót budowlanych w wyniku, których następuje zmiana parametrów użytkowych lub technicznych istniejącego obiektu budowlanego, z wyjątkiem charakterystycznych parametrów, jak: kubatura, powierzchnia zabudowy, wysokość, długość, szerokość bądź liczba kondygnacji,
- **remont** - należy rozumieć wykonywanie w istniejącym obiekcie budowlanym robót budowlanych polegających na odtworzeniu stanu pierwotnego, a niestanowiących bieżącej konserwacji, przy czym dopuszcza się stosowanie wyrobów budowlanych innych niż użyto w stanie pierwotnym,
- **roboty budowlane** - należy rozumieć budowę, a także prace polegające na przebudowie, montażu, remoncie lub rozbiórce obiektu budowlanego.

Należy podkreślić, że w świetle przepisów prawa - budowa nie wiąże się tylko i wyłącznie z powstaniem nowego obiektu budowlanego, obejmuje ona również takie działania jak odbudowa, rozbudowa czy też nadbudowa obiektu istniejącego.

Budowa jest to część całości procesu inwestycji budowlanej. Aby etap ten mógł być realizowany, spełnione muszą być wymogi, określone m.in. w ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane. W określonych ustawą przypadkach należy m.in.: sporządzić projekt budowlany, złożyć wniosek o wydanie pozwolenia na budowę, uzyskać pozytywną decyzję o pozwoleniu na budowę.

W trakcie **nadbudowy** nie zmienia się powierzchnia zabudowy obiektu. Inaczej to ujmując, nadbudowa wiąże się z powiększeniem istniejącego już obiektu budowlanego poprzez zwiększenie jego wysokości, zachowując przy tym tę samą powierzchnię zabudowy. Wszelkie zmiany konstrukcji zadaszenia istniejącego już budynku, które powodują zmianę wysokości bądź też jego objętość kwalifikuje się jako nadbudowę. Przykładowo nadbudowa to m.in. podnoszenie ścian szczytowych czy też istniejącej kondygnacji, podwyższenie nowej kondygnacji, bądź też przekształcenie poddasza przy pomocy podniesienia ścianki kolankowej. Wymiana pokrycia dachowego, bez ingerencji w więźbę nie jest nadbudową.

Rozbudowa jest to rodzaj budowy, którego wynikiem jest powstanie nowej części obiektu budowlanego, który już istnieje. Poprzez rozbudowę zwiększa się zarówno powierzchnia użytkowa, jak i powierzchnia zabudowy danego obiektu budowlanego. Również przy rozbudowie przepisy prawa określają wymagania związane z procedurami administracyjnymi, które poprzedzają rozpoczęcie jakichkolwiek prac. Innymi słowy, rozbudowa to wszelkie zmiany obiektu budowlanego, związane z jego powiększeniem, rozszerzeniem, a także dobudową nowych elementów. Przykładowo rozbudowa to m.in.: budowa ganku służącego jako wejście do budynku, budowa dodatkowego pomieszczenia, budowa garażu przyległego do budynku mieszkalnego.

Remont nie jest budową i trzeba go od niej odróżniać. Pojęciem remont nie należy określać robót budowlanych związanych z rozbiórką istniejącego obiektu budowlanego i budową nowego. Aby dokonać remontu, wymagane jest istnienie już danego obiektu budowlanego, bowiem wszelkie inne czynności typu wykonanie nowego obiektu ze starych elementów, które pozostały przykładowo po zniszczeniu, będzie już w świetle prawa odbudową.

Remont rozumieć można również jako doprowadzenie danego obiektu budowlanego do stanu używalności. Jednak, ze względu na wąskie znaczenie definicji remontu pamiętać należy, że jego zakres nie obejmuje bieżących konserwacji. W przypadku remontu dopuszcza się stosowanie wyrobów budowlanych innych niż użyto w stanie pierwotnym.

Najważniejszą i najbardziej charakterystyczną cechą remontu jest odtwarzanie stanu pierwotnego danego obiektu budowlanego. Przykładowo remont to m.in.: wymiana tynków, wymiana instalacji, pieca, okien, drzwi, barierek itp. W świetle powyższego na działce nr obręb Ostaszewo możliwy jest remont istniejących budynków, bez prawa ich rozbudowy i nadbudowy. Tym samym zarzut skarżącego jest bezzasadny.

§ 7 ust. 3 pkt 2 uchwały wprowadza „*Zakaz zabudowy wydzielonych działek niezabudowanych, z zaleceniem włączenia ich do działek już zabudowanych lub przeznaczenia na poszerzenie układu komunikacyjnego – droga dojazdowa 104KD*”. § 3 ust. 1 pkt 13 uchwały zawiera słowniczek pojęć użytych w tekście planu. Przez zwrot „*zaleca się ... należy rozumieć sugestię zastosowania się do ustaleń niewiążących, wprowadzonych ze względów funkcjonalnych, estetycznych, ochronnych itp.*”. Z kolei w § 7 ust. 1 pkt 4 uchwały znajduje się zapis dopuszczający „*realizacja jednego, trwałego obiektu kubaturowego na jednej działce letniskowej*”.

W związku z powyższymi zapisami plan dopuszcza realizację jednego budynku na jednej działce budowlanej, natomiast w przypadku gdy działka nie jest zabudowana to nie można tam budować nowego obiektu aby nie dogęszczać zabudowy. Biorąc pod uwagę niewielką powierzchnię działek założenia planu służą prawidłowemu kształtowaniu ładu przestrzennego w rejonie jeziora Hartowieckiego oraz ochronie środowiska przyrodniczego.

5. Zarzut 5

§ 20 ust. 2 pkt. 1 uchwały mówi:

2. „*Ustala się stawkę procentową z tytułu wzrostu wartości nieruchomości służąca naliczeniu opłaty jednorazowej na rzecz gminy w momencie sprzedaży tej nieruchomości:*

1) *dla obszarów położonych w strefie indywidualnej zabudowy letniskowej oraz zabudowy mieszkaniowej – jednorodzinnej i pensjonatowej, a także usług handlu i gastronomii –w wysokości 30 %*”.

Zapis ten określa, że dla terenu 19ML stawka opłaty planistycznej wynosi 30 %. Niezależnie od tego należy podkreślić iż plan wszedł w życie w roku 2004 w związku z czym upłynął termin określony w ustawie (5 lat od wejścia w życie planu), w którym taka opłata mogłaby zostać naliczona.

Na marginesie należy wskazać, że nabywając przedmiotową nieruchomość skarżący mieli pełną świadomość ograniczeń jakie wiążą się z postanowieniami obowiązującego m.p.z.p. W świetle jego postanowień nie była możliwa zabudowa nabytej nieruchomości. Zapisy miejscowego planu dotyczące nieruchomości skarżących, określone w § 7 ust. 3 pkt. 1 i 2 są uzasadnione ukształtowaniem i zagospodarowaniem terenu. Nieruchomości oznaczone symbolem 17ML i 19ML położone są wzdłuż drogi dojazdowej oznaczonej symbolem 104KD. Ze względu na wąski pas drogowy, zostało zalecone, by nieruchomości niezabudowane zostały przeznaczone na poszerzenie istniejącego układu komunikacyjnego, pozostawiając możliwość adaptacji istniejących w chwili uchwalenia planu zabudowań.

Mając na względzie zmiany jakie zaszły od uchwalenia planu w 2004 r. jak i aktualne uwarunkowania, Rada Gminy Grodziczno wyraziła chęć przystąpienia do zmiany planu miejscowego w całości.

Stwierdzenie nieważności obowiązującego planu w całości lub w części nie powinno być podtrzymane, a powinno zostać zrealizowane poprzez przeprowadzenie pełnej procedury zmiany planu, zgodnie z art. 27 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Ponadto na dz. nr obręb Ostaszewo Skarżący rozpoczęli budowę budynku letniskowego o wymiarach około 5,0x9,0m i wysokości około 6,3m. Budynek ten powstał na przedmiotowej działce w oparciu o decyzję Starosty Nowomiejskiego z dnia 19.04.2013r. nr . Powiatowy Inspektorat Nadzoru Budowlanego w Nowym Mieście Lub. (PINB) w dniu 18 kwietnia 2016r. wszczął postępowanie administracyjne w sprawie budowy przedmiotowego obiektu w sposób niezgodny z przepisami Prawa budowlanego. Konieczność wszczęcia postępowania powstała po uzyskaniu przez PINB informacji z toczącego się w sprawie postępowania przed organami administracji budowlanej. W dniu 15.02.2016tr. Starosta Nowomiejski decyzją znak uchylił własną decyzję ostateczną nr z dnia 19.04.2013r. i odmówił zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na przebudowę istniejącego (rzekomo) budynku letniskowego. Pp. odwołali się od tej decyzji do Wojewody Warmińsko – Mazurskiego, który decyzją z dnia 29.03.2016r. utrzymał ją w mocy. W związku z powyższym PINB w Nowym Mieście Lubawskim zobligowany został do prowadzenia postępowania w sprawie budowy budynku letniskowego w sposób niezgodny z przepisami Prawa budowlanego.

